

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पत्तनपुटभेदनमित्यमरः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ करभाणां उट्टाणां ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ रक्षणादिति शत्रूणां दस्यूनां ॥ १ ॥ बलीनां कराणां निकामं यथेष्टं वर्षतीति निकामवर्षी स्फीतः समृद्धः ॥ २ ॥ सुप्रवृत्ताः स्वस्य परेषां च हितावहाः न तु क्रूराः राजकर्मणः

तथामध्यमकेयांश्च वाटधानान् द्विजानथ ॥ पुनश्च परिवृत्याथ पुष्करारण्यवासिनः ॥ ८ ॥ गणानुत्सवसंकेतान् व्यजयत् पुरुषर्षभः ॥ सिंधुकूलाश्रिता ये च ग्रामणीयामहाबलाः ॥ ९ ॥ शूद्राभीरगणाश्चैव ये चाश्रित्य सरस्वतीम् ॥ वर्त्तयन्ति च ये मत्स्यैर्ये च पर्वतवासिनः ॥ १० ॥ कृत्स्नं पंचनदं चैव तथैवामरपर्वतं ॥ उत्तरज्योतिषं चैव तथा दिव्यकटंपुरं ॥ ११ ॥ द्वारपालं च तरसावशे च क्रेमहाद्युतिः ॥ रामठान् हारदूणांश्च प्रतीच्याश्चैव ये नृपाः ॥ १२ ॥ तान्सर्वान्सवशे च क्रेमशासनादेव पाण्डवः ॥ तत्रस्थः प्रेषयामास वासुदेवाय भारत ॥ १३ ॥ स चास्य गतभीराजन् प्रतिजग्राह शासनं ॥ ततः शाकलमभ्येत्य मद्राणां पुटभेदमं ॥ १४ ॥ मातुलं प्रीतिपूर्वेण शल्यं च क्रेवशे बली ॥ स तेन सत्कृतो राज्ञा सत्कारार्हो विशांपते ॥ १५ ॥ रत्नानि भूरीण्यादाय संप्रतस्थे युधांपतिः ॥ ततः सागरकुक्षिस्थान् स्लेछान् परमदारुणान् ॥ १६ ॥ पट्टवान् बर्बरांश्चैव किरातान् यवनान् शकान् ॥ ततो रत्नान्युपादाय वशेरुत्वा च पार्थिवान् ॥ न्यवर्त्तत कुरुश्रेष्ठो न कुलश्चित्रमार्गवित् ॥ १७ ॥ करभाणां सहस्राणिकोशं तस्य महात्मनः ॥ ऊर्ध्वदशमहाराजकृच्छ्रादिव महाधनं ॥ १८ ॥ इंद्रप्रस्थगतं वीरमभ्येत्य स युधिष्ठिरं ॥ ततो माद्रीसुतः श्रीमान् धनंतस्मै न्यवेदयत् ॥ १९ ॥ एवं विजित्य न कुलोदिशं वरुणपालितां ॥ प्रतीचीं वासुदेवेन निर्जितां भरतर्षभ ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि न कुलप्रतीची विजये द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तं च दिग्विजयपर्वः ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ अथ राजसूयपर्वः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रक्षणात् धर्मराजस्य सत्यस्य परिपालनात् ॥ शत्रूणां क्षयणाच्चैव स्वकर्मनिरताः प्रजाः ॥ १ ॥ बलीनां सम्यगादानाद्धर्मतश्चानुशासनात् ॥ निकामवर्षी पर्जन्यः स्फीतो जनपदोऽभवत् ॥ २ ॥ सर्वारंभाः सुप्रवृत्ता गोरक्षाकर्षणं वणिक् ॥ विशेषात् सर्वमेवैतत्संज्ञो राजकर्मणः ॥ ३ ॥ दस्युभ्यो वंचकेभ्यो वाराजन् प्रतिपरस्परं ॥ राजबलुभतश्चैव नाश्रूयंत मृषागिरिः ॥ ४ ॥ अवर्षं चातिवर्षं च व्याधिपावकमूर्छनं ॥ सर्वमेतत्तदनासीत् धर्मनित्ये युधिष्ठिरे ॥ ५ ॥

राज्ञः पुण्यात् ॥ ३ ॥ दस्युभ्यः चोरेभ्यः वंचकेभ्यः धूर्तेभ्यः राज्ञो राजबलुभतो वामृषागिरो वानाश्रूयंत सर्वे पितृसत्यादिनो राजवदित्यर्थः दस्यवोऽपि परस्परं न वंचयन्ति नाप्यन्यामेवं अन्यत्र एते जातिः स्वला अपि न तत्कर्म कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥ मूर्छनं प्रदीपनं ॥ ५ ॥